

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 8Csp/89/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8616205503
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Tarcal
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2017:8616205503.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom JUDr. Matúšom Tarcalom v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Československej armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 247 85 199, právne zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanej: XXX,XX J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/XX, XXX XX L., o zaplatenie 920,88 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23.12.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 920,88 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 920,88 eur od 11.11.2016 do zaplatenia.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila so žalovanou zmluvu o bežnom účte a dňa 16.03.2004 zmluvu o kontokorentnom úvere, predmetom ktorej bolo okrem iného aj povolené prečerpanie k bežnému účtu. Žalovaná sa podpisom zmluvy zaviazala splácať formou započítania pohľadávky proti pohľadávke žalovaného z jej účtu a to vždy v momente vzniku pohľadávky z jej účtu v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú. Zmluvou o postúpení pohľadávok postúpila Slovenska sporiteľňa pohľadávku voči žalovanej na žalobcu, o čom bola žalovaná upovedomená. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť riadne a včas neplnila svoj záväzok vrátiť povolené prečerpanie, Slovenská sporiteľňa dňa 12.02.2014 odstúpila od zmluvy. Slovenská sporiteľňa postúpila pohľadávku vo výške 1.068,23 eur. Žalobca dňa 27.11.2015 uzavrel so žalovanou splátkovú dohodu, na základe ktorej sa zmluvné strany dohodli, že pôvodný záväzok v celom rozsahu zaniká a nahrádza sa novým záväzkom. Žalovaná sa zaviazala uhradiť nový záväzok vo výške 920,88 eur v pravidelných mesačných splátkach, avšak nakoľko povinnosť plácať nedodržala, žalobca v zmysle bodu 8 dohody po predchádzajúcej výzve celý dlh zosplatnil dňa 10.11.2016. Dlž vo výške 920,88 eur predstavuje súčet neuhradených splátok.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe s poukazom na svoju majetkovú a rodinnú situáciu (exekúcie, 3 ročné dieťa, jediný príjem aktivačný príspevok a nemocenská dávka) žiadala, aby jej súd povolil dlh splácať v splátkach po 10,- eur mesačne.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu (replike) súhlasil so splácaním dlhu v splátkach vo výške 10,- eur mesačne.

Podľa § 297 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pojednávanie v spotrebiteľských sporoch nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

5. Keďže v tomto prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 920,88 eur, išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán neboli sporné, súd na prejednanie sporu v súlade s § 177 ods. 2 písm. a/ CSP nenariadil pojednávanie a v zmysle § 219 ods. 3 CSP rozsudok verejne vyhlásil dňa 30.11.2017 o 9.45 hod. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu od 23.11.2017 od. 14.00 hod.

6. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili. Súd sa vo veci oboznámil so spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

7. Žalovaná uzavrela dňa 27.08.2003 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu o bežnom účte č. 0620610010/0900, predmetom ktorej bolo zriadenie účtu v banke v prospech žalovanej.

8. Žalovaná uzavrela dňa 16.03.2004 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu o kontokorentnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru s výškou úverového rámca 20.000,- Sk, premenlivou úrokovou sadzbou 10,85% ročne, konečnou splatnosťou úveru 15.03.2005, úrokom z omeškania 26,4% ročne, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 2% z výšky úverového rámca, úroku z prečerpania vo výške 26,4% a poplatkom za správu úveru 0,2% z výšky úverového rámca mesačne. Zmluva mala byť podľa bodu III ods. 1 uzatváraná na dobu určitú, a to na dobu 1 roka odo dňa podpísania zmluvy a jej doba trvania sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámi veriteľovi najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka. Dňa 01.12.2004 uzavreli zmluvné strany dodatok k zmluve č. 1, ktorým sa zmenil úverový rámec na sumu 24.000,- Sk a úroková sadzba na premenlivú vo výške 11,35% ročne.

9. Dňa 06.10.2006 uzavrela žalovaná so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty. Dňa 14.02.2008 uzavreli uvedené zmluvné strany Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb, predmetom ktorej bolo poskytovanie bankových produktov v kombinácii Balíka EXTRA PLUS.

10. Listom zo dňa 12.02.2014 Slovenská sporiteľňa, a.s. odstúpila od zmluvy, ktorou bol poskytnutý balík/bankové produkty k balíku č. 620610010/0900 s účinnosťou od doručenia oznámenia a zmluvy, na základe ktorej bolo žalovanej poskytnuté povolené prečerpanie k bežnému účtu, a to s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia a zároveň vyhlásila mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania.

11. Listom zo dňa 08.10.2015 Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanej, že pohľadávka z nepovoleného prečerpania na účte k 30.10.2016 vo výške 957,55 eur bola na základe zmluvy zo dňa 29.09.2015 postúpená na žalobcu.

12. Dňa 27.11.2015 uzavrela žalobkyňa so žalobcom Splátkovú dohodu, v ktorej žalobca (veriteľ) prehlásil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.09.2015 nadobudol peňažnú pohľadávku voči žalovanej vyplývajúcu zo zmluvy č. 5052938546 vo výške 959,25 eur. Uvedená záväzok má byť na základe tejto Dohody nahradený novým záväzkom a to peňažným záväzkom vo výške 920,88 eur, pričom ten mal byť úročený zmluvnými úrokmi vo výške 7% ročne, čím žalovaná mala zaplatiť spolu 1.068,23 eur v 52 splátkach po 20 eur mesačne a 53. splátkou vo výške 28,23 eur.

13. Právny predchodca žalobcu (banka) ako aj žalobca sú obchodnými spoločnosťami a žalovaná je fyzická osoba - nepodnikateľ. Predmetné zmluvy, od ktorých sa odvíja uplatnený nárok, sú preto v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluvami spotrebiteľskými.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 a 10 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

14. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"). Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (cit. ust. § 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým

prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

Podľa § 558 OZ ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 570 OZ ak sa veriteľ dohodne s dlžníkom, že doterajší záväzok sa nahrádza novým záväzkom, doterajší záväzok zaniká a dlžník je povinný plniť nový záväzok.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky (29.09.2015) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok je v celom rozsahu nedôvodný.

16. Žalobca si žalovaný nárok uplatnil na základe Splátkovej dohody zo dňa 12.11.2015, ktorou mal byť nahradený záväzok vyplývajúci zo zmluvy o kontokorentom úvere uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom. Žalobca ani netvrdil, že by poskytol žalovanej reálne finančné plnenie, ale uplatnený nárok má vyplývať zo žalovanou uznaného nároku zo zmluvy medzi ňou a Slovenskou sporiteľňou. Nahradenie pôvodného záväzku novým záväzkom bolo ale realizované formulárovou (žalobcom vytvorenou) Splátkovou dohodou. Vychádzajúc z obsahu Splátkovej dohody má súd za to, že takáto dohoda môže spôsobiť značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobca (veriteľ) totiž návrhom takejto

dohody ponúka spotrebiteľovi zdanlivo výhodnú možnosť splátok ako aj odpustenia časti údajného dlhu (podľa znenia dohody záväzkov vo výške 959,25 eur má byť nahradený záväzkom vo výške 920,88 eur), avšak za cenu nepreskúmateľnosti dôvodnosti pôvodného záväzku. Ako je totiž vyššie konštatované, pri posudzovaní nárokov zo spotrebiteľských zmlúv má súd povinnosť z úradnej moci tieto nároky preskúmať (či už z hľadiska jeho premlčania, neprijateľnosti zmluvných podmienok, reálnosti poskytnutého plnenia a pod.).

17. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že pôvodný záväzkov, ktorý mal byť nahradený novým záväzkom, bol skutočne vo výške 959,25 eur. Nepreukázal z čoho mala táto suma pozostávať - či ide len o výšku žalovanou vykonaného nepovoleného prečerpania, či ide aj o úroky, úroky z omeškania, poplatky alebo iné nároky. Z obsahu zmluvy o kontokorentnom úvere je napr. zrejmé, že veriteľ mal byť oprávnený v prípade omeškania dlžníka žiadať úroky z omeškania vo výške 26,40%, čo je niekoľkonásobne viac ako je ich zákonná výška. Taktiež nie je zrejmé, kedy sa mala žalovaná dostať do nepovoleného prečerpania a vzhľadom na to, že zmluva o kontokorentnom úvere je zo dňa 16.03.2004, či sa už nejedná o nároky premlčané. V sporovom konaní pritom nie je povinnosťou súdu vyzývať žalobcu na preukázanie ním uplatneného nároku, pretože žalobca (ktorý je v tomto prípade zastúpený advokátom) je povinný v zmysle § 132 CSP sám uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označiť dôkazy na ich preukázanie a pripojiť dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Ak tak neurobí, nesie riziko neunesenia dôkazného bremena a následného neúspechu v spore (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/57/2017 zo dňa 11.04.2017).

18. Z obsahu spisu navyše vyplýva, že pôvodný záväzkový právny vzťah (od ktorého žalobca odvíja svoj nárok) medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, mal zaniknúť odstúpením od zmluvy zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 12.02.2014. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu je potrebné v zmysle § 52 ods. 2 OZ na odstúpenie od zmluvy vždy prednostne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Odstúpením od zmluvy podľa § 48 ods. 2 OZ sa zmluva od začiatku zrušuje. Tento záver vyplýva z početnej judikatúry (porovnaj napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/57/2015 zo dňa 03.06.2015, 2Co/50/2014 zo dňa 15.12.2014, 6Co/183/2013 zo dňa 09.09.2014, 7Co/12/2014 zo dňa 28.04.2014, 8Co/189/2014 zo dňa 23.04.2015, 10Co/29/2014 zo dňa 02.12.2014 uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.06.2013 a iné).

19. Keďže dôsledkom odstúpenia od zmluvy podľa ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo zrušenie zmluvy s účinkami ex tunc, zrušili sa i ustanovenia zmluvy upravujúce úroky a poplatky. Zo zrušenej zmluvy žalobcovi vzniklo právo domáhať sa iba vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pri zrušenej zmluve je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 Občianskeho zákonníka). Ak bola výška úverového rámca (pôvodný záväzkový vzťah medzi SLSP a žalovanou) v zmysle dodatku 1 k zmluve o kontokorentnom úvere 796,65 eur (24.000,- Sk) a v dôsledku odstúpenia od zmluvy (listom z 12.02.2014) sa môže veriteľ domáhať len vydania bezdôvodného obohatenia, súdu sa nejaví ako pravdepodobné to, aby bola pohľadávka voči žalovanej ku dňu postúpenia (29.09.2015) vo výške 959,25 eur. Aj tu je potrebné poukázať na možné premlčanie nároku (nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje uplynutím osobitnej premlčacej doby a aj na ňu musí súd v spotrebiteľskom spore prihliadať z úradnej moci), ktoré ale vzhľadom na už vyššie uvedené nemôže súd posúdiť.

20. Zo žalobcom predložených dokumentov je zrejmé, že jeho právny predchodca mal a základe zmluvy zo dňa 29.09.2015 o postúpení pohľadávok postúpiť pohľadávku voči žalovanej ako postupca na žalobcu ako postupníka a že postúpenie pohľadávky oznámil žalovanej. Nebolo ale preukázané splnenie podmienky podľa citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, a teda že postúpeniu pohľadávky predchádzala písomná výzva banky (právneho predchodcu žalobcu) na zaplatenia dlhu s upozornením, že inak môže byť pohľadávka postúpená. Citované ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách podľa názoru súdu jednoznačne stanovuje doručenie takejto výzvy ako podmienku postúpenia pohľadávky. Možnosť banky pohľadávku postúpiť (viď. slovné spojenie „môže banka“) je v zmysle citovaného ustanovenia viazaná na splnenie podmienok a to: a) je uskutočnená písomná výzva banky klientovi na splnenie omeškaného záväzku; b) dlžník (klient) je aj napriek tejto výzve v omeškaní s jeho splnením nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Ide teda o osobitnú (špeciálnu) právnu úpravu vo vzťahu k všeobecnej zákonnej úprave o postúpení pohľadávok v ust. § 524 a nasl. OZ a to aj s ohľadom na to, že právny predchodca žalobcu bol osobitný subjekt (banka),

ktorý je a aj bol pri svojej činnosti povinný riadiť sa osobitnou právnou úpravou - zákonom o bankách. Súd má za to, že výzva, ktorá je uvedená v § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vete prvej, nie je právnym úkonom. Ide o tzv. faktický úkon, ktorý je však nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky. V prípade, ak tento faktický úkon vykonaný nebol, neplatným bude následný právny úkon. Žalobca v tom smere nepredložil a ani nenavrhol vykonať žiaden dôkaz, pričom ako je konštatované už v odseku 17 tohto odôvodnenia, nie je povinnosťou súdu vyzývať žalobcu na preukázanie ním uplatneného nároku.

21. Pre úplnosť súd poznamenáva, že rovnaká právna otázka už bola riešená v iných súdnych konaniach, kde súdy dospeli k rovnakému záveru (viď. napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/145/2014 zo dňa 11.03.2015, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/175/2015 zo dňa 03.02.2016, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/494/2014 zo dňa 07.12.2015 a iné).

22. Súd má navyše pochybnosti o platnosti Splátkovej dohody, z ktorej má uplatnený nárok vyplývať. Na základe Splátkovej dohody žalobca neposkytol žalovanej žiadne plnenie, ale pod ponukou výhodnosti ňou mal byť nahradený pôvodný záväzok novým záväzkom, čo je možné vyhodnotiť ako nekalú obchodnú prax.

23. Ak sa uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praxe, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu uplatnenému právu. Výkon práv okrem iného nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ) a o taký prípad ide aj vtedy, ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praxe.

Podľa § 7 ods. 2 ZOS obchodná prax sa považuje za nekalú, ak

- a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná prax orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 ZOS).

Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u/ ZOS).

Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praxe na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r/ ZOS).

24. Súd podrobil postup žalobcu hodnoteniu z hľadiska znakov, ktoré definujú konanie v rozpore s dobrými mravmi podľa §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Konkrétne postup, ktorým došlo k uzavretiu Splátkovej dohody. Splátková dohoda je nepochybne formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ (žalobca) pre dlžníka (žalovanú) obsahujúci viacero právnych vzťahov a to okrem cieľa, ktorý je zrejmý z názvu tohto dokumentu (SPLÁTKY dlhu) aj nahradenie pôvodného záväzku novým. Vychádzajúc z obsahu Splátkovej dohody mala žalovaná v bode 1 uznať pôvodný záväzok, ktorý má byť nahradený záväzkom novým a to bez vysvetlenia, z čoho má pohľadávka vo výške 920,88 eur pozostávať. Takéto uznanie bráni súdu vykonať ex officio prieskum nárokov vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy (pôvodného záväzku, ktorý mal zaniknúť nahradením záväzkom novým) či už z hľadiska jeho premlčania alebo posúdenia neprijateľnosti zmluvných podmienok. Už pri pohľade na predmetnú Splátkovú dohodu je pritom zrejmé, že najzreteľnejšie časti dohody sa netýkajú uznania dlhu ale samotných splátok (názor Splátková dohoda, zvýraznená tabuľka s rozpisom splátok), a tak má súd za to, že je tu nezanedbateľné riziko, že žalovaná pod predstavou zdanlivej výhodnosti splátok súhlasila s podmienkami, ktoré ju ako spotrebiteľa poškodzujú. Zámer dosiahnuť nahradenie pôvodného záväzku novým súd hodnotí ako nekalú obchodnú prax, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to tak nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa. Navyše ako je už vyššie konštatované, na základe Splátkovej dohody neposkytol (ani nemal poskytnúť) žalobca žalovanej žiadne plnenie, no mal ňou byť nahradený pôvodný záväzok, ktorý mal žalobca nadobudnúť na základe zmluvy o postúpení pohľadávok od právneho predchodcu a to dlh, ktorý žalovaná nesplatila a mala s ním byť v omeškaní. Aj napriek tomu, že malo ísť o záväzok, ktorý mal vzniknúť po odstúpení od zmluvy, podľa obsahu Splátkovej dohody mal byť

dlh úročený úrokom (7% ročne). Pri uplatňovaní omeškaného dlhu má pritom veriteľ nárok na úroky z omeškania a nie úroky. Aj v tomto smere tak Splátková dohoda poškodzuje žalovanú ako spotrebiteľa.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené tak súd hodnotí nárok uplatnený žalobou ako nedôvodný v celom rozsahu, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

26. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán konania. Súd žalobu zamietol, a preto bola v celom rozsahu v konaní úspešná žalovaná. Tej ale žiadne trovy konania nevznikli, a preto súd rozhodol, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Svidník, písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.